

Potvrzení dobré volby

Rozlišování nekončí poté, co jsme učinili nějaké rozhodnutí, řekl papež František. Vysvětlil, že je podstatně důležité hledat znamení, která potvrzují nebo vyvrací dobré rozhodnutí.

07.12.2022

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Je důležité, abychom v průběhu duchovního rozlišování dbali rovněž na onen úsek, který následuje po přijatém rozhodnutí, a tak postihli

znamení, která tuto volbu potvrzují, anebo ji vyvracejí. Když mám přistoupit k nějakému rozhodnutí, vykonám duchovní rozlišování, zvážím kladné a záporné důvody, citová hnutí a modlím se za to... Poté, co tento proces skončí a rozhodnutí podstoupím, je třeba dávat pozor a zkoumat toto rozhodnutí, neboť v životě existují také nedobré volby a znamení, která různá rozhodnutí popírají, anebo potvrzují.

Všimli jsme si totiž, že zásadním měřítkem k rozpoznání Božího hlasu vprostřed mnoha jiných hlasů, je čas. Jedině Bůh je pánem času: čas je tedy zárukou jeho původnosti a odlišuje Jej od napodobením, které k nám promlouvají jeho jménem, aniž by se jim to zdařilo. Jedním z rozpoznávacích znamení dobrého ducha je skutečnost, že sdílí pokoj, který trvá v čase. Jestliže se zahloubáš a chopíš se nějakého rozhodnutí, které ti dopřeje pokoj

trvající v čase, jde o dobré znamení a naznačuje to krásnou cestu. Tento pokoj přináší harmonii, jednotu, vroucnost a horlivost. Z procesu tohoto prohlubování vycházíš lepší, než jaký jsi do něj vstoupil.

Pokud se například rozhodnu, že modlitbě věnuji o půl hodiny více a poté zaznamenám, že prožívám lépe také další momenty během dne, jsem klidnější a méně úzkostlivý, vykonávám práci s větší péčí a chutí a rovněž vztahy s obtížnými lidmi se odvíjejí přátelsky, jsou to všechno důležitá znamení hovořící ve prospěch onoho rozhodnutí. Duchovní život obíhá v kruhu a prospěšnost nějakého rozhodnutí působí kladně ve všech životních oblastech, protože se jedná o účast na Boží tvořivosti.

Můžeme rozpoznat několik důležitých hledisek, která nám pomohou vykládat čas, následující po

nějakém rozhodnutí, jako možné potvrzení dobré volby. Již jsme se s nimi v průběhu těchto katechezí setkali, ale nyní nacházejí své další uplatnění. První hledisko spočívá v tom, zda své rozhodnutí mohu považovat za možnou odpověď na lásku a velkorysost, které mi Pán prokázal. V takovém případě volba nepovstává ze strachu a citového vydírání, ale z vděčnosti za přijaté dobro, které srdce podněcuje ke svobodnému prožívání vztahu s Pánem.

Dalším důležitým prvkem je vědomí, že v životě stojíme na správném místě, onen klid plynoucí z toho, že jsme tam, kde máme být, a jsme součástí většího plánu, jemuž bychom rádi poskytli svůj přínos. Na Svatopetrském náměstí existují dva body – ohniska elipsy, odkud člověk zahlédne jednotlivé sloupy Berniniho kolonády v dokonalém zákrytu. Obdobně může člověk uznat, že

našel, co hledal, když do jeho dnů vstoupí řád, když vnímá rostoucí spojitost mezi svými různorodými zájmy, stanoví správnou hierarchii důležitosti, vše prožívá s lehkostí a zvládá vyskytující se nesnáze s novou energií a v síle ducha. Toto jsou znamení dobrého rozhodnutí.

Dalším dobrým stvrzujícím znamením je například skutečnost, že si vůči svému rozhodnutí zachováme svobodu, jsme ochotni je zpychybnit a dokonce se jej vzdát v případě možných popření této volby, v kterých se snažíme najít Pánovo ponaučení. Nikoli proto, že by nám Bůh chtěl odpírat to, co je nám drahé, nýbrž abychom to prožívali svobodně a nepřilnuli k tomu. Jedině Bůh ví, co je pro nás opravdu dobré. Posesivnost odporuje dobru a zabíjí cit. Mnohé případy domácího násilí, o kterých bohužel svědčí časté zprávy, téměř vždy vznikají z toho, že si nárokujeme citové ovládnutí

druhého člověka a vyhledáváme absolutní jistotu, která usmrcuje svobodu, dusí život a činí z něj peklo.

Můžeme milovat jedině ve svobodě, a proto nás Pán stvořil svobodné, včetně svobody, která Její odmítá. V našem zájmu je nabídnout Mu to, co považujeme za nejdražší, neboť nám to tak umožní, abychom to prožívali tím nejlepším možným způsobem a v pravdě – jako dar, kterým nás Pán obdařil, jako znamení jeho nezištné dobroty a za vědomí, že náš život, stejně jako celé dějiny, spočívá v jeho dobrotivých rukou. Bible to nazývá bázní Boží, což neznamená, že by nás Bůh děsil, nýbrž je to úcta k Bohu a nepostradatelná podmínka k přijetí daru Moudrosti (*Sir 1,1-18*). Tato bázeň vyhání jakoukoli jinou tíseň, protože se upíná k tomu, který je Pánem všech věcí. Před jeho tváří nás nic nemůže znepokojit. Je to zkušenost, kterou s úžasem popisuje sv. Pavel: „Dovedu žít v odříkání, a

dovedu žít v hojnosti. Seznámil jsem se důvěrně se vším: se sytostí i hladověním, s nadbytkem i nedostatkem. Všechno mohu v tom, který mi dává sílu“ (*Flp* 4, 12-13). Je to svobodný muž, který dobrořečí Pánu, když přicházejí věci dobré i méně dobré: požehnaný jsi, Bože, a jde se dál!

Uznat tuto skutečnost je zásadní, pokud se chceme dobře rozhodovat. Zároveň nás ubezpečuje o tom, co nemůžeme kontrolovat a předvídat: zdraví, budoucnost, osudy drahých lidí, osobní plány. Záleží na důvěře, již vložíme v Pána, který nás nesmírně miluje a ví, že spolu s Ním můžeme vykonat něco nádherného a věčného. Nejkrásnějším způsobem nám to ukazují životy svatých. Pokračujme tedy, snažme se vždy v modlitbě přijímat takováto rozhodnutí a poté vnímat, co se děje v našem srdci. Pomalu jděme vpřed, odvahu!

RadioVaticana.cz / Rome Reports

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
potvrzeni-dobre-volby/](https://opusdei.org/cs-cz/article/potvrzeni-dobre-volby/) (12.03.2026)